

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010192
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 13.05.2020 v trestnej veci proti obžalovanému O. D. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/83/2019 zo dňa 14.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného O. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného O. D. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 24.01.2019 v čase od 8.30 hod. do 12.00 hod. bez platného povolenia na ťažbu a zber drevnej hmoty prišiel do lesného porastu zvaného I. na parcelu registra C 1670/4 zapísanú na liste vlastníctva č. 2782 v katastri obce X., okres J., ktorá patrí do lesného pôdneho fondu a je vedená ako lesný pozemok, na ktorej z kmeňa vývratu dreviny buk lesný (*Fagus sylvatica*) ležiaceho na zemi s ručnou pílou odrezal 1 ks konára o dĺžke 3,3 m a priemere 34 cm o celkovom objeme 0,28 m³ a 1 ks konára o dĺžke 3,2 m a priemere 27 cm o celkovom objeme 0,17 m³ a tieto následne za pomoci lana stiahol do obce X. na ul. Krátky rad č. 44, kde bol kontrolovaný hliadkou PZ, čím takto pre B. D. republiky, štátny podnik, odštepny závod G., B. správa J., so sídlom K. č. XX, J., IČO: 36038351, spôsobil celkovú škodu vo výške 12,83 Eur,

Za to mu podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, jeho výroku o treste, podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uvádza, že je otcom dvoch detí, syn už s nimi nežije v spoločnej domácnosti, dcéra ešte navštevuje základnú školu a v súčasnej dobe má zdravotné problémy, je potrebné s ňou absolvovať vyšetrenia, hospitalizácie v nemocnici, on je zamestnaný od roku 2018 v Českej republike, je živiteľom rodiny, nakoľko manželka je nezamestnaná a nemá žiaden príjem, iba prídavok na dieťa vo výške 24,34 eur. Preto, ak by mal nastúpiť na trest odňatia slobody, nemal by sa kto finančne postarať o manželku a dcéru a z toho dôvodu žiada súd o zváženie iného druhu trestu.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania,

ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v posudzovanej veci nezistil také odvolaním nevytykané chyby, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a preto preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste.

Po preskúmaní dôkazov vykonaných v konaní pred súdom prvého stupňa vo vzťahu k uvedenému výroku ako aj doplnení dokazovania pred krajským súdom a to spismi o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a prečítaním príslušných rozhodnutí z uvedených spisov, ako aj charakteristikou obžalovaného z miesta bydliska, dospel krajský súd k záveru, že prvostupňový súd v posudzovanej veci vo vzťahu k namietanému výroku rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu vykonaných dôkazov plynie, že konanie, pre ktoré bol obžalovaný v posudzovanom prípade uznaný vinným nie je jeho prvým protiprávnym konaním. Z odpisu registra trestov a i pripojených spisov vyplýva, že doposiaľ sa pre svoje protiprávne konania pred súdom zodpovedá už 6 krát. Prvýkrát ešte v roku 2002, kedy bol rozsudkom zo dňa 31.10.2002 uznaný vinným pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 342 ods. 1 Tr. zákona, druhýkrát v roku 2003, keď bol rozsudkom zo dňa 17.03.2003 uznaný vinným pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, tretíkrát v tom istom roku, keď bol rozsudkom z 31.10.2003 uznaný vinným z trestných činov sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 a krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Za všetky tieto trestné činy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, z výkonu ktorého bol dňa 22.02.2005 podmiennečne prepustený. V roku 2010 bol trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/41/2010 zo dňa 09.03.2010 uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka, v skúšobnej dobe sa pritom osvedčil. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/53/2014 zo dňa 24.04.2014 bol opätovne uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. I v tomto prípade sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Trestným rozkazom toho istého okresného súdu sp. zn. 2T/173/2017 zo dňa 08.08.2017 bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Keďže trestný rozkaz sa stal právoplatným 22.11.2017, skúšobná doba podmiennečného odsúdenia mu plynula do 23.05.2019, čo znamená, že teraz súdeného skutku sa dopustil v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

O spôsobe doterajšieho života obžalovaného však nesvedčia len záznamy v registri trestov a spisy o jeho predchádzajúcich odsúdeniach, ale aj register priestupkov, resp. ústredná evidencia priestupkov, v ktorej má obžalovaný od roku 2013 evidovaných celkom 7 záznamov, z ktorých je päť pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), resp. písm. e) zákona o priestupkoch, za ktoré bol postihnutý pokutami.

Zo správy obce X., ktorú si krajský súd zadovážil, vyplýva, že v obci je známe, že sa s manželkou dopustili priestupku tým, že zanedbávali starostlivosť o povinnú školskú dochádzku svojej dcéry a aj keď v komisii na ochranu verejného poriadku s ním neboli doposiaľ riešené žiadne poklesky, obec ho eviduje ako dlžníka, nakoľko si neplní platobné povinnosti voči obci.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, preto podľa názoru krajského súdu, trest, ktorý mu bol súdom prvého stupňa uložený, zodpovedá všetkým zákonným kritériám a prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste postupoval správne, vychádzajúc zo základných zásad ukladania trestu uvedených v § 34 Tr. zákona prihliadajúc pritom na kritériá uvedené pre určovanie druhu a výmery trestu v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Krajský súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k ustáleniu poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností, keď obžalovanému správne ako priťažujúcu okolnosť pričítal okolnosť uvedenú

v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený a ako poľahčujúcu okolnosť mu priznal okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona, teda okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin oľutoval. V dôsledku rovnovážneho pomeru okolnosti poľahčujúcej a priťažujúcej preto nebolo potrebné upravovať zákonnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona a obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby až na dva roky.

Trest, ktorý prvostupňový súd obžalovanému uložil vo výmere 4 mesiacov, je trestom blízko dolnej hranice trestnej sadzby a vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, krajský súd nezistil dôvod na jeho zmenu, teda jeho zmiernenie, ani prípadné uloženie iného druhu trestu, než trestu nepodmienečného tak, ako sa toho obžalovaný podaným odvolaním domáha. Obžalovaný už mal poskytnutých niekoľko šancí, keď mu bolo umožnené preukázať, že bude viesť riadny spôsob života, pretože, ako to z vyššie uvedeného vyplýva, napriek tomu, že už v roku 2005 bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, následne sa opakovane dopustil úmyselných trestných činov a pritom mu neboli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ale ich výkon bol vždy podmiennečne odložený a teraz súdeného trestného činu sa dokonca dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Preto, ani podľa názoru krajského súdu, už iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody, a to aj po zohľadnení osobných pomerov obžalovaného, neprichádza do úvahy.

Prvostupňový súd rozhodol správne aj vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, správne bol v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.